

netop maa være en Klargjørelse af dette Spørgsmaal. Men indtil det er klart, indtil vi vide, under hvilket Kongedømme vi leve, saa forekommer det mig, at Tiden til at bygge en Kongeborg ikke endnu er kommet; thi et absolut Kongedømme bor naturligvis i en Kongeborg af en ganske anden Art end et konstitutionelt Kongedømme. Dernæst vil jeg sige, at jeg ogsaa, naar jeg skal være med til at stemme for en Bevilling til en Bygning, førend der tales om Bygningen selv, gjerne vil tale en lille Smule om dens Fundament. Men Fundamentet her synes mig netop i dette Dieblit at være usikkert. Den offentlige Mening, Følelserne hos den største Del af det danske Folk — jeg beder det ærede Medlem fra Ribe (Bust) om, at han vil undskylde mig, at jeg her et Dieblit nævner Følelser; de spille dog en vis Rolle i Politiken og forekomme mig ogsaa at danne et Substrat, hvorfra Forstanden netop maa tage og faae sit Stof — men det forekommer mig, at Fundamentet i saa Henseende i dette Dieblit er i høj Grad usikkert, og jeg vilde saa gjerne, at den Kongeborg, som jeg ogsaa ønsker skal blive bygget, bliver bygget paa et fast Fundament; men et saadant er ikke til Stede i Landet i dette Dieblit. Man pleier, naar man bygger en eller anden større offentlig Bygning, at lægge — jeg tror i en Guld- eller Sølvkapsel — nogle Ord om, hvem der bygger, naar Bygningen paabegyndtes, og hvad Hensigten er dermed, og jeg ønsker, at vi under den eventuelle Kongeborgs Fundament kunde lægge en Kapsel, hvori der stod: Det danske Folk har efter at være forsonet med sig selv, og efter at være kommet til Forstaelse med sin Regering, den og den Dag nedlagt Grundstenen til denne Kongeborg. Før det kan ske saaledes, ønsker jeg ikke gjerne, det skal ske. Det var, hvad jeg havde at sige med Hensyn til Kongeborgen. Med Hensyn til Rigsdagsbygningen vil jeg gjerne et Dieblit vende tilbage til de førte Bemærkninger, som jeg anstillede i Gaar. Jeg skal forresten ikke trætte det høie Thing vidtløftigt. Jeg vil dog sige, at hvis der maatte hos Noget røre sig den Følelse: Lad os faae en stor Rigsdagsbygning, lad os faae et paladsagtigt Opholdssted; det vil kaste en Glands over vor hele Virksomhed, det vil bringe os til at staa i et andet Lys i Folkets Dine, saa vil jeg mod denne Betragtning, som jeg tror gjør sig gjældende, og som naturligvis har Noget for sig, sige: Under de Forhold, hvorunder vi nu leve, skulle vi ikke søge Glands fra det Sted, hvor vi samles, men vi skulle søge Glands derved, at vi stille og rolig, støt og trofast gjøre vor Pligt lige-

overfor det danske Folk, arbejde vor Grundlov op, arbejde vor politiske Stilling op. Derved kommer da den tilstræffelige Glands over os og vor Virksomhed, og vi behøve ingen udefra. Vi eller hvem, der føler som jeg, ville helst undvære enhver andre Glands i disse Tider, lad os arbejde stille og rolig, lad os ikke, ydmygede som vi for Dieblittet ere, krybe ind i en paladsagtig Bygning; der passe vi ikke. Lad os blive, hvor vi ere, og hvad vi savne af nødvendige Lokaler, lad os opføre det herude i Gaarden; her er Plads nok dertil. Af disse to Grunde skal jeg tillade mig at stemme imod Forslaget, men jeg vil gjerne endnu, for at forebygge al mulig Misforstaelse, sige, at jeg har den Overbevisning, at Oppositionen i denne Samling netop har gjort, hvad den skulde. Jeg staaer her som Tilhænger af den Politit, som er fulgt her i Marts Løb; jeg har været med til at bevilge de forskjellige Summer, som ere bevilgede, uden at jeg har nogen uhyggelig Følelse af, at jeg har ødslet Statens Midler bort til en Regering, som ikke fortjener det. Jeg mener, at i det Dieblit Oppositionen, saaledes som den jo har gjort, har begrændset Stridens Vinner til saa faa og afgjørende som muligt og paa alle de andre Punkter har stillet sig som overfor et Ministerium, mod hvilket man ingen Indvendinger har at gjøre, saa har man handlet rigtigt. Jeg beder altsaa min Afstemning, som falder mod Lovforslaget, opfattet saaledes, at jeg er enig med Oppositionen, enig, haaber jeg, med hver eneste Mand i Oppositionen og ogsaa i det Væsentligste med den fremragende Mand, der har taget saa stor Del i Debatten i Dag. Jeg tror, der kun er en Nuance-Forskjel mellem mig og den øvrige Opposition og ham om dette og maasse nogle enkelte andre Anliggender, jeg tror, det Hele staaer støt og sluttet sammen. Og jeg haaber ikke, at de Herrer paa den modsatte Side, for saa vidt som de skulle glæde sig til Splittelsen i Oppositionen, ville være saa lettroende, at de, hvis der falder 10—12 Stemmer anderledes end Oppositionens andre Stemmer, deri se Begyndelse til en Spaltning. Thi en saadan Spaltning skal ikke komme, saavist som Ingen af os vil forraade det danske Folks Sag.

P. Solm: Da den Afstemning, der om et Dieblit vil foregaa, saa vidt jeg kan skjønne, vil faae en politisk Betydning, ønsker jeg at gjøre nogle Bemærkninger for nærmere at begrunde min Afstemning. Jeg stemte ved anden Behandling imod det foreliggende Forslag og agter at gjøre det